

Povestire „Numărul apelat este nealocat”
Volum de povestiri „Feli de lămâie” de Anca Vieru

Un scenariu de,
Mariana Ciocan

1. INT. CAMERĂ DE APARTAMENT. ZI.

1.

În cameră este dezordine, nu este prea curat, sunt cutii de carton nedespachetate peste tot, unele deschise din care ies tricouri, prosoape, unele cu înscrisuri pe ele - vase, cărți, mobila este puțină și veche, un scaun de sufragerie, o masă joasă pe care zac aruncate ambalaje de snaks-uri, șervețele folosite, firimituri, o canapea acoperită cu o pătură mai nouă, zugrăveala este nu chiar proaspătă. CĂLIN (25-30), slab, cu pielea albă și nebronzat, tras la față, nebărbierit de câteva zile, cu părul mai lung și dezordonat, nas destul de proeminent și buze subțiri (gen Adrien Brody în The Pianist), îmbrăcat în tricou simplu, închis la culoare, destul de mototolit și în pantaloni scurți, se plimbă agitat prin cameră și se oprește brusc, uitându-se la telefon. Se văd doar telefonul și degetul lui mare, care caută și selectează numărul Mirelei.

FEMEIE/ ROBOT TELEFONIC (V.O.)

„Numărul apelat este nealocat”.

CĂLIN

(Se încruntă la telefon.)

Ce naiba ...

Se văd doar telefonul și degetul lui mare, care selectează grăbit numărul Mirelei, încă o dată.

FEMEIE/ ROBOT TELEFONIC (V.O.)

Numărul apelat este nealocat”.

2. INT. CAMERĂ DE APARTAMENT. ZI.

2.

În aceeași cameră din scena 1, măsuța joasă este plină de resturi de ambalaje, firimituri, un borcan cu zahăr și cu o linguriță murdară de cafea deasupra, o cană murdară de cafea, o cutie de pizza deschisă, care dă să cadă de pe colțul mesei, cu o ultimă felie în ea, un pachet desfăcut și început de Marlboro. Pe jos sunt înșirate sticle goale de bere și vodcă. CĂLIN, care se plimbă destul de agitat, atent la telefonul din mână, și VAL (25-30), așezat pe canapea, un lungan cu părul tuns periută, slab-deșirat (gen Rhys Ifans în Notting Hill), îmbrăcat foarte neglijent, în maieu și short, cu șlapi uzați în picioare, stau de vorbă.

VAL își pune picioarele pe masă și se servește cu o țigară din pachetul de Marlboro.

VAL

Asta-mi aduce aminte de un tip care s-a întors acasă de la muncă și a găsit un post-it lăsat de nevastă-sa pe capacul de la budă: „Pa, am plecat în State”

Val scoate un sunet ca un nechezat.

VAL

Auzi, pe capacul de la budă! Cred că mi-ar fi plăcut de ea.

CĂLIN îi aruncă o privire sumbră și începe să adune sticlele golite.

Carton pe care scrie: continuarea și alte povestiri, în volumul „Felii de lămâie” de Anca Vieru